Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (първи състав)

23 ноември 2010 година*

„Публична служба — Длъжностни лица — Конкурс на общо основание — Невключване в списъка с резерви за назначения — Балансирано представяне на жените и мъжете в конкурсните комисии“

По дело F-50/08

с предмет жалба, подадена на основание членове 236 ЕО и 152 АЕ,

Gábor Bartha, с местожителство в Брюксел (Белгия), за който се явява адв. P. Homoki, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н J. Currall, г-н V. Bottka и г-н A. Sipos, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (първи състав),

състоящ се от: г-н S. Gervasoni, председател, г-н H. Kreppel (докладчик) и г-н H. Tagaras, съдии,

секретар: г-жа W. Hakenberg,

постанови настоящото

Решение

1 С молба, подадена в секретариата на Съда на публичната служба на 19 май 2008 г., г-н Bartha иска по същество, от една страна, отмяна на решението на конкурсната комисия за конкурса на общо основание EPSO/AD/56/06, с което е уведомен, че не е издържал изпитите в посочения конкурс, и от друга страна, осъждането на Комисията на Европейските общности да поправи вредите, които той е претърпял в резултат на това решение.

* Език на производството: унгарски.

Правна уредба

2 Член 3 от приложение III към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) гласи:

„Конкурсната комисия се състои от председател, определен от органа по назначаването, и равен брой членове, посочени от органа по назначаването и от Комитета по персонала.

За конкурси на общо основание, общи за две или повече институции, конкурсната комисия се състои от председател, определен от органа по назначаването по член 2, параграф 2 от Правилника и членове, посочени от органа по назначаването по член 2, параграф 2 от Правилника, по предложение на институциите, както и от членове, определени по споразумение между комитетите по персонала на институциите, при осигурено равно представителство.

Конкурсната комисия може за определени изпити да бъде подпомагана от един или повече оценяващи със съвещателен глас.

Членовете на конкурсната комисия се избират измежду длъжностни лица, чиято функционална група и степен са най-малко равни на тези на конкурсната длъжност.

Конкурсна комисия, състояща се от повече от четирима членове, включва поне по двама представители на всеки пол“.

Факти в основата на спора

3 На 25 юли 2006 г. Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) публикува обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/56/06 за съставянето на списък с резерви за назначения на администратори със степен AD 5 с унгарско гражданство (ОВ C 172 A, стр. 3, наричано по-нататък „обявление за конкурса“).

4 Този конкурс включва четири области: „Европейска публична администрация/човешки ресурси“, „Право“, „Икономика“ и „Микроикономика/бизнес администрация“.

5 Броят на успешно издържалите кандидати в област „Право“ е определен на десет.

6 Жалбоподателят кандидатства за конкурс EPSO/AD/56/06 и избира при записването си областта „Право“.

7 След като успешно полага тестовете за достъп, организирани с оглед на извършването на предварителен подбор на кандидатите, жалбоподателят полага трите писмени изпита, предвидени в обявлението за конкурса, а след това и устния изпит, предвиден само за кандидатите, подбрани след писмените изпити.

8 С писмо от 19 ноември 2007 г. председателят на конкурсната комисия уведомява жалбоподателя, че неговото име не е могло да бъде включено в списъка с резерви, тъй като общата оценка, получена от заинтересуваното лице общо за писмените и устния изпит, е по-ниска от получената от десетте успешно издържали кандидати на конкурса (опция „Право“).

9 С писмо от 22 ноември 2007 г. жалбоподателят е поискал преразглеждане на решението да не бъде включен в списъка с резерви от конкурса.

10 Тъй като не получава поисканите документи и данни, жалбоподателят повтаря искането си с електронно писмо, изпратено до EPSO на 10 декември 2007 г.

11 На 20 декември 2007 г. EPSO изпраща на жалбоподателя копие от неговите писмени изпити b) и c), както и копие от съответните формуляри за оценяване.

12 С писмо от 7 януари 2008 г. жалбоподателят допълва оплакванията, фигуриращи първоначално в искането му за преразглеждане, с оглед на предоставените му от EPSO документи.

13 С решение от 23 януари 2008 г. председателят на конкурсната комисия за подбор отхвърля искането за преразглеждане.

14 С електронно писмо, изпратено до EPSO на 25 януари 2008 г., жалбоподателят оспорва съдържанието на решението от 23 януари 2008 г.

15 С решение от 31 март 2008 г. председателят на конкурсната комисия за подбор потвърждава отказа жалбоподателят да бъде включен в списъка с резерви от конкурса.

Производство и искания на страните

16 Жалбата е подадена на 19 май 2008 г.

17 Жалбоподателят моли Съда на публичната служба:

— да отмени решението от 19 ноември 2007 г.,

— да отмени решението от 23 януари 2008 г.,

— да отмени решението от 31 март 2008 г.,

— да осъди Комисията да поправи вредите, произтичащи от незаконосъобразността на горепосочените решения,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

18 Комисията моли Съда на публичната служба:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

19 В документ, озаглавен „Изменение на искането“ и приет от Съда на публичната служба като писмена реплика, жалбоподателят иска по-нататък от Съда на публичната служба:

— да осъди Комисията да му заплати обезщетение за имуществени вреди в размер на 924 EUR за всеки изтекъл месец, за периода от 31 март 2008 г. до постановяването на настоящото решение,

— да осъди Комисията да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 EUR,

— да разпореди на EPSO да приеме ново решение, заместващо това от 19 ноември 2007 г.

20 В писмената си защита Комисията иска още от Съда на публичната служба:

— да отхвърли жалбата на жалбоподателя,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

21 Съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник Съдът на публичната служба е решил, със съгласието на страните, да се произнесе без съдебно заседание.

От правна страна

А– *По исканията за отмяна*

1. *Предварителни бележки по предмета на исканията за отмяна*

22 Важно е да се припомни, че според съдебната практика, когато кандидат в конкурс изисква преразглеждане на взето от конкурсна комисия решение, именно решението, взето от последната след преразглеждане на положението на кандидата, представлява актът, пораждащ неблагоприятни за него последици (Решение на Първоинстанционния съд от 13 декември 2006 г. по дело Heus/Комисията, T-173/05, Recueil FP, стр. I-A-2-329 и II-A-2-1695, точка 19). При това положение решението от 23 януари 2008 г., прието след искането за преразглеждане, подадено от жалбоподателя на 22 ноември 2007 г., замества първоначалното решение на конкурсната комисия от 19 ноември 2007 г. и представлява пораждащият неблагоприятни последици акт (наричан по-нататък „спорното решение“).

23 Впрочем от доказателствата по делото е видно, че след като получава спорното решение, на 25 януари 2008 г. жалбоподателят изпраща на EPSO — която по силата на обявлението за конкурса е адресат не само на исканията за преразглеждане, но и на жалбите, подадени от кандидатите на основание член 90, параграф 2 от Правилника — електронно писмо, в което оспорва основателността на това решение и подчертава в частност, че то е взето в нарушение на някои правила, регламентиращи работата на конкурсните комисии. С оглед на предмета на това писмо и на факта, че направеният от EPSO избор да го предаде за отговор на председателя на конкурсната комисия не може да влияе върху начина, по който Съдът на публичната служба трябва да квалифицира посоченото писмо, същото трябва да се разглежда като жалба по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника, която е била изрично отхвърлена с решението от 31 март 2008 г. Постановено е обаче, че исканията за отмяна, които формално са насочени срещу решение за отхвърляне на жалба по административен ред, в случаите, когато това решение няма самостоятелно съдържание, водят до сезирането на Съда на публичната служба с акта, срещу който е насочена жалбата по административен ред (вж. в този смисъл Решение на Съда от 17 януари 1989 г. по дело Vainker/Парламент, 293/87, Recueil, стр. 23, точка 8, вж. също така Решение на Първоинстанционния съд от 9 юли 2009 г. по дело Hoppenbrouwers/Комисия, F-104/07, Сборник СПС, стр. I-A-1-259 и II-A-1-1399, точка 31). При тези условия, тъй като решението от 31 март 2008 г. няма самостоятелно съдържание, липсва и основание за произнасяне по исканията за отмяна на посоченото решение.

2. *По исканията за отмяна на спорното решение*

а) По допустимостта

24 Комисията изтъква, че спорното решение е трябвало да бъде обжалвано в срок, който изтича три месеца и десет дни след уведомлението за посоченото решение, т.е. най-късно на 3 май 2008 г. Настоящата жалба обаче е подадена едва на 19 май 2008 г. Следователно по мнение на Комисията тя трябва да бъде отхвърлена като недопустима.

25 В това отношение според постоянната съдебна практика правното средство за защита, което е открито по отношение на решение на конкурсна комисия, се състои нормално в пряко сезиране на съда на Европейския съюз. Същевременно, ако заинтересуваното лице избере, както е направил жалбоподателят по настоящото дело, да се обърне предварително към администрацията по реда на административното обжалване, допустимостта на подадената след това жалба ще зависи от спазването от страна на заинтересуваното лице на всички процесуални изисквания, свързани с предварителната жалба по административен ред (Определение на Първоинстанционния съд от 25 ноември 2005 г. по дело Pérez-Díaz/Комисия, T-41/04, Recueil FP, стр. I-A-373 и II-1697, точка 32).

26 В конкретния случай, щом жалбоподателят е избрал да подаде административна жалба срещу спорното решение, той е бил длъжен по силата на разпоредбата на член 90, параграф 2 от Правилника да я подаде в срок от три месеца, считано от уведомлението за посоченото решение. От документите по делото обаче е видно, че заинтересуваното лице е спазило това предписание, тъй като неговата административна жалба е получена в EPSO на 25 януари 2008 г., т.е. два дни след уведомяването му на 23 януари 2008 г. за спорното решение.

27 Впрочем, макар че съгласно член 91, параграф 3 от Правилника предвидените в този член жалби трябва да се подадат в срок от три месеца, считано от деня на уведомлението за решението, взето в отговор на жалбата, като този срок се удължава еднократно с десет дни поради отдалеченост съгласно член 100, параграф 3 от Процедурния правилник, е безспорно, че на 19 май 2008 г., т.е. в срок от три месеца и десет дни, жалбоподателят е подал настоящата жалба пред Съда на публичната служба. При тези условия Комисията няма основание да поддържа, че жалбата е просрочена.

б) По същество

28 В подкрепа на исканията си жалбоподателят първоначално повдига шест правни основания, изведени, първо, от нарушение на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, второ, от нарушение на изискването за справедлив процес, трето, от нарушение на принципите, уреждащи оценяването, четвърто, от неспазването на член 90, параграф 2 от Правилника, пето, от наличието на злоупотреба с власт и от нарушение на принципа на добра администрация, шесто, от нарушение на принципа на правна сигурност.

29 Същевременно в писмената си реплика жалбоподателят уведомява Съда на публичната служба, че се отказва да повдига правните основания, изведени от нарушението на изискването за справедлив процес, от нарушението на принципите, уреждащи оценяването, и от нарушението на принципа на правна сигурност.

30 Следва да се разгледа правното основание, изведено от нарушението на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника.

Доводи на страните

31 Жалбоподателят припомня, че според текста на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, „[к]онкурсна комисия, състояща се от повече от четирима членове, включва поне по двама представители на всеки пол“. Според жалбоподателя обаче тази разпоредба не е спазена в конкретния случай, тъй като конкурсната комисия, която се е състояла от повече от четирима членове, е включвала само един представител на женския пол при провеждането на неговия устен изпит.

32 В своя защита Комисията, след като прави извод за недопустимост на това правно основание, поради това че то не е било изложено в рамките на досъдебното производство, подчертава за изчерпателност, че член 3, пета алинея от приложение III към Правилника не е приложим в конкретния случай, защото конкурсната комисия се е състояла от четирима основни и четирима заместващи членове. Във всички случаи, макар конкурсната комисия да е била длъжна да се съобрази с тази разпоредба, Комисията поддържа, че член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, който не провежда никакво разграничение между основни и заместващи членове, е бил спазен, тъй като конкурсната комисия е включвала двама представители на женския пол.

33 Жалбоподателят отговаря, що се отнася до допустимостта на правното основание, че правилото за съответствие между административната и съдебната жалба не се прилага в областта на конкурсите и че във всички случаи правното основание, изведено от нарушаването на правилото за равно представителство на половете в конкурсните комисии, е правно основание, свързано с обществения ред, което може да се изтъкне за първи път пред съда. По същество заинтересуваното лице поддържа, че за да се провери дали е спазено поставеното в член 3, пета алинея от приложение III към Правилника изискване, чиято цел е да предотврати всяка форма на дискриминация, следва да се вземат предвид само основните членове, или поне тези, които са присъствали на устния изпит.

Преценка на Съда на публичната служба

– По допустимостта на правното основание

34 Както е постановил Съдът на публичната служба в Решение от 1 юли 2010 г. по дело Mandt/Парламент (F-45/07, Сборник СПС, точки 119 и 120), правилото за съответствие между административната и съдебната жалба е нарушено само ако съдебната жалба изменя предмета на административната жалба или нейното основание, като понятието „основание“ трябва да се разбира в широк смисъл. При такова тълкуване, и що се отнася до искането за отмяна, под „основание на спора“ трябва да се разбира оспорването на вътрешната законосъобразност на обжалвания акт от страна на жалбоподателя или — като алтернатива — оспорването на неговата външна законосъобразност. Поради това и без да се засягат възраженията за незаконосъобразност и правните основания, свързани с обществения ред, промяна в основанието на спора, а следователно и неспазване на правилото за съответствие, са налице, ако жалбоподателят, който, като критикува в жалбата, подадена от него по административен ред, единствено формалната валидност на увреждащия го акт, включително и неговите процесуални аспекти, изтъква в подадената по съдебен ред жалба правни основания по същество, или в обратния случай — след като в подадената по административен ред жалба оспорва само законосъобразността по същество на увреждащия го акт, жалбоподателят подава жалба по съдебен ред, която съдържа правни основания, свързани с формалната валидност на акта.

35 В конкретния случай, макар да е вярно, че правното основание, изведено от нарушение на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, не фигурира дори имплицитно в жалбата по административен ред, в нея жалбоподателят е поставил под въпрос външната законосъобразност на спорното решение, изтъквайки в частност, че неговата писмена работа на изпит c) не е била проверявана от оценяващ с унгарски език, което от негова гледна точка е опорочило цялата процедура, и че спорното решение е било недостатъчно мотивирано с оглед на становищата, изразени в писмата от 22 ноември 2007 г. и 7 януари 2008 г. При тези условия горепосоченото правно основание, което се доближава до някои от посочените в жалбата по административен ред, е допустимо.

– По основателността на правното основание

36 Следва на първо място да се провери дали конкурсната комисия, която е разгледала изпитните работи на жалбоподателя, се е състояла „от повече от четирима членове“ по смисъла на разпоредбата на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, за да се определи дали в конкретния случай конкурсната комисия е била длъжна да спазва посочената разпоредба.

37 В това отношение изразът „членове [на конкурсната комисия]“, който фигурира в член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, трябва да се схваща, предвид общия му характер, като визиращ всички членове на конкурсната комисия, включително председателя, а не само членовете на посочената конкурсна комисия, които нямат качеството на председател. От това следва, че конкурсните комисии, съставени, както в случая, от поне петима членове, включително председателя, попадат в приложното поле на гореспоменатата разпоредба.

38 На второ място трябва да се разгледа дали конкурсната комисия е спазила правилото, обявено в член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, а именно да включва „поне по двама представители на всеки пол“, което предполага да се определи най-напред дали спазването на правилото трябва да се проверява при съставянето на конкурсната комисия, както произтича от списъка, публикуван от институцията или институциите, организиращи конкурса, или по-нататък, при ефективното провеждане на изпитите, ако трябва да се вземат предвид само основните членове на конкурсната комисия или и заместващите членове.

39 Що се отнася до въпроса дали спазването на правилото, установено в член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, трябва да се проверява при публикуването на списъка на членовете на конкурсната комисия или при провеждането на устните изпити, Съдът на публичната служба намира, че горепосочените разпоредби трябва да се тълкуват като визиращи членовете на конкурсната комисия, както фигурират в публикувания списък. Действително, ако гореспоменатото правило трябваше да е спазено при провеждането на изпитите, от това биха произтекли значителни практически затруднения за администрацията, на която е възложено организирането на конкурса, като се има предвид, че обратното тълкуване би я натоварило с много трудна задача в областта на управлението на персонала, и това въпреки че конкурсните комисии трябва също така, по силата на член 3, втора алинея от същото приложение III към Правилника, да се състоят от членове, посочени от органа по назначаването, и от членове, посочени от Комитета или Комитетите по персонала.

40 Колкото до въпроса дали следва за целите на проверката дали е спазен член 3, пета алинея от приложение III към Правилника да се вземат предвид само основните членове на конкурсната комисия или също и заместващите членове, е важно да се припомни още в самото начало, че съдебната практика приема, че администрация, която съставя конкурсна комисия, може законно — макар тази възможност да не фигурира изрично в Правилника — да посочи не само основни, но и заместващи членове. Действително интересът от определянето на заместващи членове в една конкурсна комисия е да позволи основните членове да бъдат заместени в случай на възпрепятстване, за да може конкурсната комисия да приключи работата си в разумен срок, като същевременно се запази стабилен състав по време на устните изпити (Решение на Първоинстанционния съд от 12 март 2008 г. по дело Giannini/Комисия, T-100/04, Сборник СПС, стр. I-A-2-9 и II-A-2-37, точка 207).

41 Същевременно за целите на проверката дали е спазено правилото, предписано от член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, следва по принцип да се вземат предвид само основните членове на конкурсната комисия, защото те са тези, които нормално трябва да участват в ефективното провеждане на изпитите.

42 Освен това, ако член 3, пета алинея от приложение III към Правилника трябваше да се тълкува като създаващ задължение при преценката дали съставът на конкурсната комисия е законосъобразен да се вземат предвид всички членове на конкурсната комисия, независимо дали са основни или заместващи, подобно тълкуване би лишило тази разпоредба от голяма част от обхвата ѝ. Всъщност изискването една конкурсна комисия, съставена от повече от четирима членове, да включва поне по двама представители на всеки пол, е въведено от законодателя с цел съставът на конкурсните комисии да се доближи до балансирано представяне на двата пола. Подобна цел обаче не може да се постигне, ако беше достатъчно в конкурсна комисия, съставена от поне осем членове, включително заместващите, единият от двата пола да бъде представен само от двама заместващи членове.

43 От това следва, че конкурсна комисия, съставена при публикуването на списъка на нейните членове, от повече от четирима основни членове, може да се разглежда като съответстваща на изискванията на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника само при условие че сред броя на нейните основни членове фигурират поне двама представители на всеки пол.

44 Същевременно изискването, според което трябва да се вземат предвид само основните членове на конкурсната комисия на етапа на публикуване на списъка на нейните членове, може да бъде смекчено в особения случай, при който въпреки съставянето на конкурсна комисия, което не спазва правилото по член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, съгласно тълкуването му в предходната точка, съставът на конкурсната комисия при ефективното провеждане на изпитите е все пак съобразен с това правило. Всъщност в подобен случай преследваната с член 3, пета алинея от приложение III към Правилника цел, а именно да се направи така, че работите на кандидатите в даден конкурс да бъдат преценявани от конкурсна комисия, в която е гарантирано балансирано представяне на жените и мъжете, се явява напълно спазена.

45 В конкретния случай, макар че в писмо от 23 август 2006 г. EPSO поканва институциите, както и комитетите по персонала, да предложат имената на лица, които биха могли да влязат в състава на конкурсната комисия, и в частност им припомня, че конкурсна комисия от повече от четирима членове трябва задължително да включва поне две лица от всеки пол, от доказателствата по делото се установява, че малко преди провеждането на устните изпити EPSO публикува на уебсайта си списъка на членовете, основни и заместващи, на конкурсната комисия за конкурса на общо основание EPSO/AD/56/06 — списък, от който е видно, че конкурсната комисия включва основен председател, от мъжки пол, и четирима основни членове, също от мъжки пол, но нито едно лице от женски пол, в нарушение на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника.

46 Вярно е, че в публикувания от EPSO списък фигурират и заместващ председател и един заместващ член от женски пол и че този заместващ член по-конкретно е участвал в устния изпит на жалбоподателя.

47 Подобно обстоятелство обаче не е от естество да установи, че конкурсната комисия е спазила предписанията на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника, при положение че нито се твърди, нито е доказано, че заместващият председател от женски пол, освен заместващия член от женски пол, действително е участвал в постоянния състав на конкурсната комисия, разглеждал при провеждането на изпитите способностите на кандидатите.

48 Следователно трябва да се направи изводът, че в конкретния случай съставът на конкурсната комисия не е съответствал на разпоредбата на член 3, пета алинея от приложение III към Правилника.

49 Тъй като не е установено, че при липсата на подобна нередовност спорното решение би имало същото съдържание, от това следва, че спорното решение трябва да бъде отменено, без да е необходимо да се разглеждат останалите правни основания в жалбата.

Б– *По исканията, целящи Съдът на публичната служба да разпореди на EPSO приемането на ново решение, заместващо това от 19 ноември 2007 г.*

50 Според постоянната съдебна практика не е от компетентността на съда на Съюза да дава задължителни указания на администрацията в рамките на контрола за законосъобразност въз основа на член 91 от Правилника (Решение на Първоинстанционния съд от 2 март 2004 г. по дело Di Marzio/Комисия, T-14/03, Recueil FP, стр. I-A-43 и II-167, точка 63). Вследствие на това горепосочените искания трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

В– *По исканията за обезщетение*

1. *Доводи на страните*

51 Жалбоподателят иска поправянето както на имуществените, така и на неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял в резултат на спорното решение. Той уточнява, че имуществените му вреди се изразяват в разликата между възнаграждението на длъжностно лице от степен AD 5, стъпка 2, и възнаграждението, което получава понастоящем, както и в лишаването от право на социално осигуряване и на пенсия за осигурителен стаж на Европейския съюз.

52 Комисията иска отхвърлянето на тези искания.

2. *Преценка на Първоинстанционния съд*

53 Съгласно постоянната съдебна практика ангажирането на отговорността на администрацията предполага наличието на съвкупност от условия по отношение на неправомерното поведение, в което се упрекват институциите, наличието на действително претърпени вреди и съществуването на причинна връзка между поведението и твърдяната вреда (Решение на Съда от 1 юни 1994 г по дело Комисия/Brazzelli Lualdi и др., C-136/92 P, Recueil, стр. I-1981, точка 42 и Решение на Съда от 21 февруари 2008 г. по дело Комисия/Girardot, C-348/06 P, Recueil, стр. I-833, точка 52). Тези три условия са кумулативни. Липсата на едно от тях е достатъчна за отхвърлянето на исканията за обезщетение.

54 Що се отнася до причинната връзка, жалбоподателят/ищецът трябва да докаже наличието на пряка и сигурна причино-следствена връзка между извършеното от страна на институцията нарушение и претендираната вреда (Решение на Първоинстанционния съд от 28 септември 1999 г. по дело Hautem/ЕИБ, T-140/97, Recueil FP, стр. I-A-171 и II-897, точка 85).

55 Същевременно степента на сигурност на изискваната от съдебната практика причинна връзка е достигната, когато незаконосъобразността, извършена от институция на Съюза, по несъмнен начин е лишила едно лице не непременно от назначаване на работа, на което заинтересуваното лице никога не може да докаже, че е имало право, а от сериозна възможност да бъде нает като длъжностно лице или служител, с последица от това имуществена вреда за заинтересуваното лице, изразяваща се в загуба на доход (Решение на Първоинстанционния съд от 5 октомври 2004 г. по дело Sanders и др./Комисия, T-45/01, Recueil, стр. II-3315, точка 150, Решение на Първоинстанционния съд от 22 октомври 2008 г. по дело Tzirani/Комисия, F-46/07, Сборник СПС, стр. I-A-1-323 и II-A-1-1773, точка 218).

56 Що се отнася до имуществената вреда, жалбоподателят иска поправяне на имуществената вреда, произтичаща, от една страна, от претърпяната загуба на възнаграждение, в случая разликата между възнаграждението на длъжностно лице от степен AD 5, стъпка 2, и възнаграждението, което той получава понастоящем, и от друга страна, от лишаването от право на социално осигуряване и на пенсия за осигурителен стаж, свързани със статута на длъжностно лице. В конкретния случай обаче не е установено, че при липсата на незаконосъобразност, извършена при съставянето на конкурсната комисия, жалбоподателят е щял да бъде назначен в качеството на длъжностно лице или поне е щял да се ползва от сериозна възможност да бъде назначен. Следователно условието, свързано с наличието на причинна връзка между нарушението на администрацията и твърдяната вреда, не е изпълнено, поради което исканията за поправяне на имуществените вреди трябва да бъдат отхвърлени. Във всички случаи администрацията, от която изхожда отменения акт, трябва да предприеме мерките за изпълнение на настоящото решение, и по-конкретно да приеме, при спазване на принципите на приложимата европейска правна уредба, всеки акт от естество да обезщети справедливо неудобството, произтекло за жалбоподателя от отменения акт (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 15 септември 2005 г. по дело Casini/Комисия, T-132/03, Recueil FP, стр. I-A-253 и II-A-1169, точка 98).

57 По отношение на неимуществените вреди следва да се отбележи, че жалбоподателят не доказва да е претърпял неимуществени вреди, които могат да бъдат отделени от незаконосъобразността, която е основание за отмяната на спорното решение, и не могат да бъдат изцяло поправени от тази отмяна (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 19 ноември 2008 г. по дело Michail/Комисия, T-49/08 P, Сборник СПС, стр. I-A-2-217 и II-A-2-1835, точка 88).

58 От това следва, че исканията за обезщетение трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

59 Съгласно член 87, параграф 1 от Процедурния правилник, без да се засяга действието на другите разпоредби в същата глава, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. По силата на параграф 2 от същия член Съдът на публичната служба може да реши, когато справедливостта изисква това, загубилата делото страна да бъде осъдена да заплати само частично съдебните разноски и дори да не бъде осъдена за тях.

60 От гореизложените съображения следва, че основно Комисията е загубила делото. Освен това жалбоподателите изрично са поискали тя да бъде осъдена да заплати съдебните разноски. Тъй като обстоятелствата в конкретния случай не обосновават прилагането на разпоредбата на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, Комисията следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (първи състав)

реши:

1) Отменя Решението от 23 януари 2008 г., с което конкурсната комисия за конкурс EPSO/AD/56/06 е отхвърлила искането на г-н Bartha за преразглеждане на решението на посочената конкурсна комисия за отхвърляне на неговата кандидатура.

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Gervasoni Kreppel Tagaras

Постановено в публично съдебно заседание в Люксембург на 23 ноември 2010 година.

Секретар
W. Hakenberg

Председател
S. Gervasoni